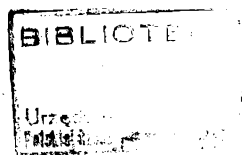

1 maja 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

D03d, 39/24

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

№ 1304.

André Veluard,
Nanterre (Francja).

Kl. 86 d 9.

D03d 39/24

Przyrząd do strzyżenia, dla wyrobu materiałów włochatych przy tkaniu ciągłym.

Zgłoszono: 14 grudnia 1920 r.

Udzielono: 31 grudnia 1924 r.

Pierwszeństwo: 15 kwietnia 1920 r. (Francja).

Przedmiot patentu stanowi przyrząd względnie prosty, mocny i praktyczny do przecinania w sposób równy i pewny nici wątki tkaniny celem utworzenia włosa bezpośrednio po utkaniu. Ściślej biorąc, wynalazek ten daje nowy typ maszyny do strzyżenia, lub nożyc, mających za zadanie manipulowanie w przestrzeni ograniczonej niemi osnowy tkaniny i mających odgrywać rolę noża o ruchu zmiennym lub wahadłowym, typu już znanego.

Niniejszy przyrząd do cięcia nici posiada wymiary boczne względnie niewielkie i użyty w połączeniu szeregowem może być przystosowany do warsztatu tkackiego dla tworzenia włosa zapomocą przecinania nici wątki tkaniny. Przyrząd składa się z klingi strzygącej, która może przenikać pomiędzy nici osnowy, utworzonej przez poszczególne szeregi nici

wątki w punkcie, położonym pomiędzy przylegającymi do siebie niemi osnowy.

Części składowe powyższego przyrządu do strzyżenia są wykonane i zmontowane w ten sposób, że podczas pracy brzości ich tnące będą się zaciskały i pozostaną w zetknięciu w jednym punkcie, zaś we wszystkich innych pozostają oddalone jeden od drugiego. Przy montowaniu tych przyrządów wprowadza się nowe organy do wprawienia w ruch ruchomych części nożyc, dające możliwość puszczenia ich w ruch jednocześnie i stosownie do życzenia.

Załączone rysunki przedstawiają na fig. 1 rzut pionowy boczny jednego z przyrządów, stanowiących omawiany wynalazek, fig. 2 i 3 rzuty poziomy i pionowy z przodu przyrządu, przedstawionego na fig. 1, fig. 4 i 5 — rzuty pionowy boczny i po-

ziomy części, z której utworzony jest przyrząd do krajania, fig. 6 i 7 — rzuty pionowy boczny i poziomy, przedstawiający fig. 4 częściowo, a fig. 8 i 9 — widok z końca i rzut poziomy, poczęści w przekroju, zawierający mechanizm do wprowadzania w ruch szeregu przyrządów do strzyżenia.

Na rysunkach cyfry 1 i 2 oznaczają dwa ogniwa współdziałające przyrządu do strzyżenia, połączone mniej lub więcej luźno zapomocą czopa 3. Pierwsze z nich ze stali posiada prosty brzeg tnący 4 pod kątem mniejszym niż 90° względem płaszczyzny części 1. Koniec górny tego ruchomego ogniwa wydłuża się ku górze i tworzy główkę 5, mogącą wchodzić w zetknięcie z mechanizmem manipulacyjnym, opisanym dalej.

Ogniwo nieruchome (lub w przybliżeniu) 2 przyrządu do strzyżenia jest w przeważnej swej części utworzone z płaskiej płytki ze stali hartowanej i zaopatrzone w występ 6 w kształcie zgiętego wtył haka oraz posiada na jednej ze swych stron przynitowaną lub w jakikolwiek inny sposób umocowaną płytkę usztywniającą 6a, chwytaną przez odpowiedniej budowy część wpustu, której opis podany będzie dalej. Ogniwo zakończone jest krawędzią tnącą 7, pod kątem mniejszym niż 90° względem swej płaszczyzny i umieszczone w ten sposób, że współdziała z krawędzią 4 ogniwa. Ogniwo 2 wystaje z przodu poza krawędź 7, tworząc prawie płaski języczek 8, na którego końcu pozostawiono otwór 9 na drucik prowadniczy 10, przechodzący przez jedną z nacielnic warsztatu, do którego przystosowany jest omawiany przyrząd. Drucik ten jest umocowany pomiędzy niemi osnowy, równolegle do tych ostatnich.

Języczek, jak to widać na fig. 4, pozostaje początkowo w płaszczyźnie ogniwa 2, jak to wskazuje 8a fig. 4 i 5, następnie

skręca pod kątem 90° w ten sposób, iż, jak to widać na 8b (fig. 6 i 7), staje w płaszczyźnie, tworzącej kąt prosty z płaszczyzną ogniwa 2. Wreszcie zostaje zaagięty na bok wzdłuż linii, tworzącej kąt ostry z płaszczyzną tegoż, bliżej tej strony, do której umocowane jest ogniwo ruchome (fig. 3) tak, iż środek otworu 9 przypada w płaszczyźnie, zawierającej krawędź tnącą 7 oraz tę stronę ogniwa 2, do której przymocowane jest ogniwo 1.

Jak już było nadmienione, połączenie zapomocą czopa, istniejące pomiędzy ogniwem 1 i 2, jest mniej lub więcej luźne, ażeby dać możliwość utrzymania ogniwa 1 w płaszczyźnie cokolwiek nachylonej do płaszczyzny ogniwa 2, a to dla lepszego zetknięcia się obu rzeźów.

W tym celu ogniwo 2 posiada dwa występy 12 i 13 od strony przylegającej do ogniwa 1 tak, aby dotykały tego ostatniego z boku od czopa, po stronie przeciwnej od punktów zetknięcia się rzeźów.

Występ 12 otrzymuje się przez proste przebicie ogniwa 2, tworząc występ zaokrąglony, zaś występ 13 jest utworzony na końcu języczka 14, wygiętego w tej części i nachylonego ku tej ostatniej w ten sposób, aby łącznie z występem 12 powodował nachylenie się części ruchomej 1, niezbędne do utrzymania w zetknięciu obu krawędzi tnących na całej długości ich ruchu.

Chcąc podtrzymać szereg dopiero co opisanych ogniw, umocowuje się belkę 15 w kierunku poprzecznym warsztatu, na obu końcach tej belki umieszcza się dwie podpory łożyskowe 16, 17, w których porusza się ruchem wahadłowym dźwąg 18. Bezpośrednio nad belką 15, na dostatecznej jednak odległości od jej górnej powierzchni, aby umożliwić przejście wyrabianej tkaniny, znajduje się belecza 19, zaopatrzona z przodu wzdłuż swego brzegu górnego w rowek w kształcie odwróconego L, do którego wchodzi

zagięte końce 6 szeregu nożyc skonstruowanych jak objaśniono wyżej. Te ostatnie są utrzymywane w miejscu przez listwę 20, przyśrubowaną nieruchomo do górnej powierzchni beleczki 19 tak, aby wszystkie nożyce wystawały ku przodowi w płaszczyznach prawie pionowych, równoległych, przyczem jęczyczki 8 odpowiednich ogniw 2 będą spoczywały na płaskiej powierzchni wierzchołka belki 15, lub bezpośrednio do niej przylegającej, zaś tylne brzegi pionowe powyższych ogniw do danej beleczki.

Dla podtrzymywania drążka wahadłowego 18, w punkcie, położonym pomiędzy jego podporami, służy część 21, współśrodkowa z osią wahań drążka i dopasowana do łożyska pomocniczego 22, umocowanego do beleczki 19 w ten sposób, aby drążek 18 nie uległ wygięciu. Wzdłuż tego ostatniego, po jego powierzchni dolnej biegnie rowek, do którego wchodzi wszystkie główki 5 ogniw ruchomych nożyc w taki sposób, iż gdy drążek porusza się dokoła swej osi, ogniwa te zostają wprowadzone w ruch dokoła swych odnośnych czopów, dzięki czemu ostre ich brzegi współdziałają z krawędziami 7 ogniw nieruchomych 2. Dla napędu drążka wahadłowego 18 jeden z jego końców, przedłużony poza podporę czyli łożysko 16, dźwiga korbę 23, osadzoną na nim i połączoną zapomocą kółka 24 z krótkim ramieniem dźwigni 25, która jest umocowana w punkcie 26 do słupka lub innej odpowiedniej podpory, przytwierdzonej do belki 15. Długie ramie dźwigni jest zaopatrzone w występ boczny 28, wchodzący w szparę 29, wyciętą w podporze 27 współśrodkowo do kółka 26, a ten ostatni łączy się z kolei z ramieniem, umocowanym w punkcie 31 do wierzchołka słupka 27. Dolny koniec tego ramienia jest połączony za pośrednictwem sprzęgła 32 o długości regulowanej z płochą lub innym narzędziem warsztatu o ruchu drgającym.

Podczas pracy każdy ruch płochy, przeniesiony na sprzęgło 32 i ramiona 30, 25 i 23, udziela drążkowi 18 ruchu kąтового w łożyskach, tak iż wszystkie ogniwa 1 poruszają się równocześnie. Za sprawą narządów, nie wchodzących w skład niniejszego wynalazku, kolejne rzędy nici wątki tkaniny są prowadzone na jęczyczkach 8 ogniw 2 przyrządu do strzyżenia, które, jak było nadmienione, rozciągają się pomiędzy niemi osnowy we wszelkich żądanych odstępach. W rezultacie za każdym razem kiedy tkanina przesuwa się naprzód, jeden lub więcej szeregów nitek wątki wkracza na jęczyczki 8, kierując się ku krawędziom nieruchomym 7, i jest natychmiast przecinany dzięki manipulowaniu ogniwami ruchomymi 1 nożyc.

Zawdzięczając specjalnemu zmontowaniu oraz budowie tych części, nici są przecinane pewnie i równo. Jest rzeczą oczywistą, iż powyższe części są utrzymywane w pozycji gotowej do pracy i mogą podlegać co najwyżej drobnym tylko uszkodzeniom z racji ich wzajemnego układu i budowy ich różnych części. Jęczyzek na sprężynce 14, do którego jest umocowany występ 13, utrzymuje w stanie sprężystym oba rzezy 4 i 7 każdego z przyrządów tnących przy położeniu gotowym do funkcjonowania i jeśli z jakiegokolwiek przyczyny chcemy zmienić jeden lub kilka przyrządów, wówczas daje się to wykonać z łatwością, zdejmując listwę 20 z beleczki 19 i wyciągając zgięty w kształcie haka koniec 6 każdego z żądanych przyrządów z jego rowku w powyższej beleczce. Jeden lub drugi z rzezów może być należycie natoczony w razie stępienia, a ze względu na specjalny kształt jęczyczka 8 rozumie się samo przez się, że długość włosa z każdej strony przeciwnieległej do każdego z przyrządów do strzyżenia jest z konieczności jedna i ta sama.

Zatem, dzięki przyrządom, zbudowanym i poruszającym w opisany powyżej

sposób, jest rzeczą możliwą wyrabiać stale tkaniny z włosiem strzyżonym o wysokim gatunku bez żadnego dodatkowego przycinania wobec dokładnej pracy mechanizmów przecinających.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do strzyżenia, dla wyrobu materiałów włochatych przy tkaniu ciągłem, tem znamienny, że składa się z dwóch płytek o krawędziach tnących, które współdziałają wzajemnie i są luźno osadzone na wspólnej osi obrotu, z co najmniej jednym występem na jednej z płytek, którym opiera się ona na drugiej, celem pochylenia się ku płaszczyźnie pierwszej i osiągnięcia wskutek tego zetknięcia się krawędzi w jednym punkcie.

2. Przyrząd do strzyżenia według zastrz. 1, tem znamienny, że jedno z ogniw względnie nieruchome posiada dolną krawędź prostą, zaostrzoną i zakończoną wystającym języczkiem, jakowe ogniwo

posiada również występ ztyłu, służący za podporę.

3. Przyrząd do strzyżenia według zastrz. 1 i 2, tem znamienny, że płaski języczek, wystający z przodu rzezu jednej z płytek, posiada otwór na drucik przewodniczy, który biegnie w kierunku przedłużenia krawędzi w jej płaszczyźnie.

4. Przyrząd do strzyżenia według zastrz. 1, 2 i 3, wzięty w swym zespole, tem znamienny, że składa się z belki, podtrzymującej tkaninę, drażka, na którym są osadzone rzezy i oddalonego cokolwiek od belki (ażeby umożliwić tkaninie przejście) z szeregu rzezów, podtrzymywanych przez powyższy drażek (przyczem języczek wystający z przodu rzezu jednej z płytek szeregu przylega do powierzchni belki, zaś druga płytka jest wzniesiona) oraz z organów, służących do wprowadzania w ruch przez zetknięcie z wymienionemi wyżej górnemi występami, celem pobudzenia rzezów do wspólnego działania i cięcia nici wątki tkaniny.

André Veluard.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

za
ug
ję-
ej
ro-
ze-
ług
le,
d-
ym
ol-
nie
y-
zy-
ezu
po-
jest
ych
cie
pa-
lne-

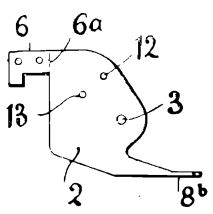
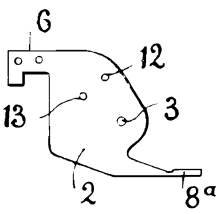
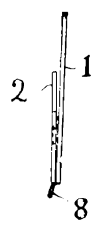
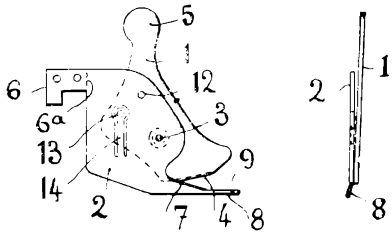
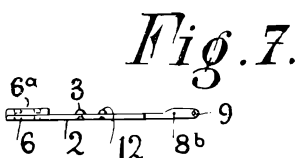
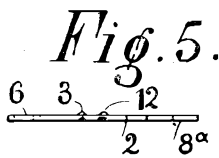
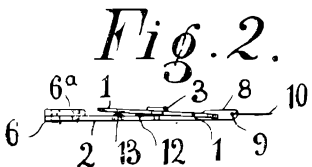

Fig. 1.

Fig. 3.

Fig. 4.

Fig. 6.

Fig. 8.

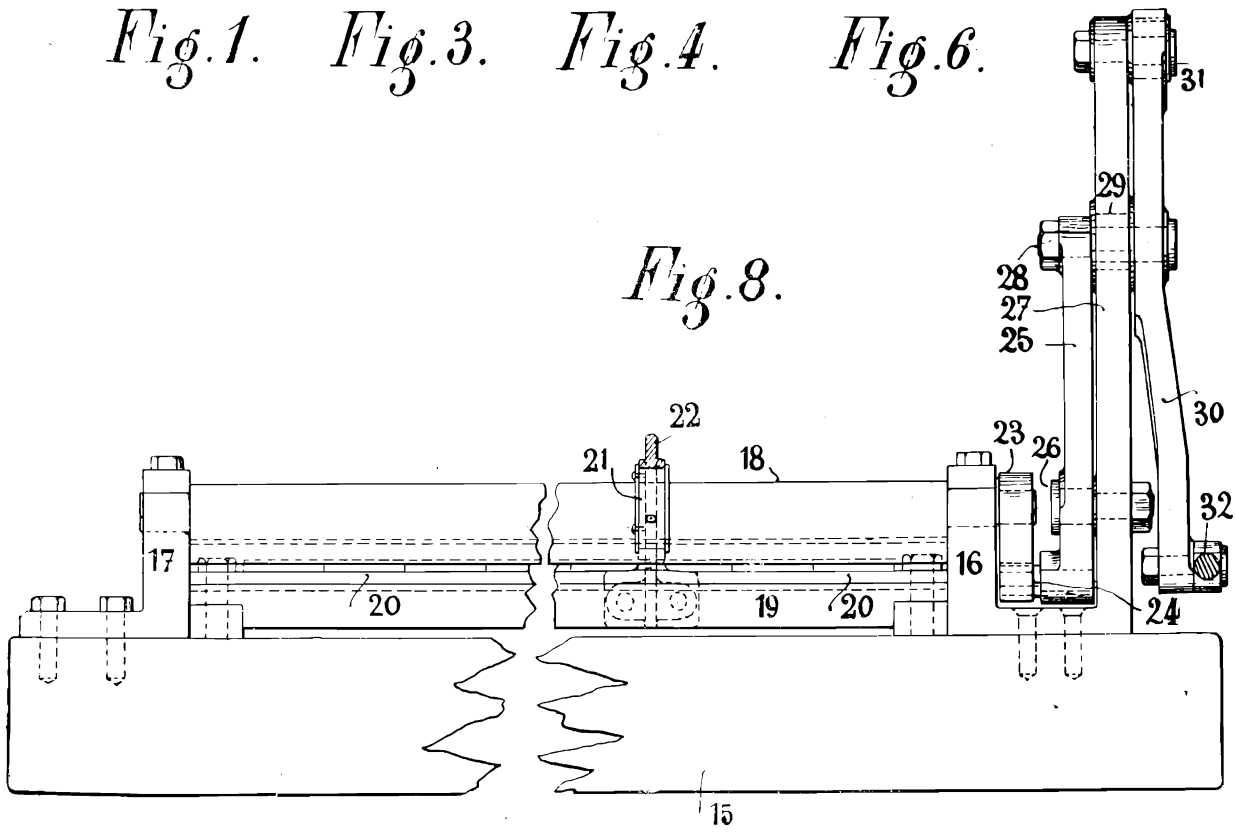

Fig. 9.

